

JUGOSLOVENSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

Artur Šnicler ŠIROKA ZEMLJA

Preveo Boško Milin

Režija: Marko Manojlović
Scenografija: Branko Hojnik
Kostimografija: Lana Cvijanović, Maria Marković Milojev
Kompozitor: Vladimir Pejković
Scenski govor: Ljiljana Mrkić Popović
Dizajn svetla i direktor fotografije: Milan Tvrđić

Igraju:

Fridrih Hofrajter
Genia
Ana Majnhold – Ajgner
Doktor Fon Ajgner
Doktor Franc Mauer
Gospođa Val
Adela
Nater
Oto
Erna

Vojin Četković
Marija Vicković
Svetlana Bojković
Irfan Mensur
Petar Benčina
Milica Mihajlović
Milena Vasić
Srđan Timarov
Aleksej Bjelogrić
Tamara Šustić

Muzičari:

Dušan Petrović
Nemanja Aćimović

saksofon i elektronika
perkusije i elektronika

Snimatelji: Ana Dostanić, Petar Jovanović
Realizacija videa: David Srblijin

Organizator: Vladimir Perišić
Inspicijent: Daša Velimirović
Sufler: Dragana Anđelković
Asistent reditelja: Zoja Vasić
Asistent scenografa: Dunja Kostić
Asistent kostimografa: Lara Popović
Majstor svetla: Siniša Čupić
Realizator zvuka: Bogdan Braković

**Premijera predstave će biti održana u nedelju 26. septembra 2021. godine
u 20.00 na Sceni „Ljuba Tadić”**

ŠIROKA ZEMLJA

Tragikomedija Artura Šniclera *Široka zemlja* objavljena je pre tačno 110 godina, 1911. u Berlinu a iste godine je prvi put izvedena u Folksteatru u Beču. Šnicler je u to vreme bio u zenitu slave i popularnosti pa je njegovo delo istovremeno izvođeno na čak devet pozornica nemačkog govornog područja. Osnovna tema ove tragikomedije je kriza braka kroz suptilnu studiju o društvenom moralu i (ne)vernosti.

NIŠTA NIJE SUBVERZIVNO, JER JE SVE DOZVOLJENO – reditelj o predstavi

Tema *Široke zemlje*, koja se meni čini najznačajnijom u ovom trenutku, to je da je ljudski život postao vrhunska vrednost. Naime, demistifikovane su i ideologija i religija; ideja da je čovekov život ispunjen ako je u službi nečeg što je veće od njega samog, bilo da je to ljubav, umetnost, istraživanje, ideologija koja će popraviti društvo – izgubila je vrednost. Više nema siromašnih pesnika, revolucionara spremnih da žive u šumama. Materijalne vrednosti označavaju ljudski život. [...] Ali, šta onda kada se vrednost iscrpe? Kada se iscrpe satisfakcija zbog svega kupljenog, probanog, dostupnog? I šta onda, kada nastupi starost? Mi živimo fašizam mladosti – nema više starih mudrih ljudi koji se pitaju. Stalno se proglašava *novi najveći* umetnik sa dvadeset dve godine. Šta onda? – to pita ova predstava.

ARTUR ŠNICLER

Artur Šnicler (1862 – 1931), austrijski pripovedač i dramaturg, rođen je u Beču, u uglednoj jevrejskoj porodici. Posle okončanih studija medicine na Bečkom univerzitetu i položenog doktorata, radiće u bečkoj poliklinici, da bi se docnije isključivo posvetio pisanju. Još za vreme studija pokazuje posebno interesovanje za psihijatriju, a lično poznanstvo sa Sigmundom Frojdom imaće veliki uticaj na njegov književni opus. Svoja medicinska predznanja i interesovanje za teme histerije, hipnoze, seksualne patologije i psihoterapije umešno je koristio u svom dramskom stvaralaštvu. Zbog implicintnog opisa seksualnosti optuživali su ga da je pornografski pisac.

Teme njegovih dela su morbidnost, besmisao i odsustvo etičkih vrednosti u građanskoj klasi njegove epohe. Šnicler je ostao van svih političkih partija i organizacija - bio je pravi građanski liberal. Bečki „kafehaus“, građanski salon i kasarne su poprišta njegovih drama u kojima se poigravao sa formalnim, ali i društvenim konvencijama.

Autor je romana, novela i drama. Najpoznatiji Šniclerovi komadi su: *Anatol* (1893), *Ljubakanje* (1895), *Zeleni papagaj* (1899), *Vrteška* (1900), *Široka zemlja* (1911); kao i novele *Poručnik Gustl* (1901), *Sanjarenje* (1925/26) – inspiracija za Kjubrikov poslednji film *Širom zatvorenih očiju* (1999) i roman *Put u slobodu* (1908).

MARKO MANOJLOVIĆ

Pozorišni i televizijski reditelj i scenarista. Diplomirao je pozorišnu režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Slavenka Saletovića.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu je 2005. godine režirao debitantsku predstavu *Smrt Vudija Alena*, a potom i predstave: *Noć ubica Hozea Trijane* (2007), *Nebeski odred* Đorda Lebovića i Aleksandra Obrenovića (SNP i JDP, 2009) i *Samo neka bude lepo* Doroti Parker (2012).